

ועזים. וערת אילים מאדמים. וערת תחשים. ועצי שטים. ושמן למאור. ובשמים לשמן המשחה. ולקטרת הסמים. אלו הם שנים עשר מחנות עליונים, שכלם כלולים כאחד בכלל של ארבעה שנקראו חיות הקדש, כמו שנתבאר.

וכך אלה עולים לכסא הקדוש להעלותו למעלה להתחבר עם בעלה כדי להיות הכל אחד, וכדי שימצא עמה בכבוד עליון. ואז יושב המלך העליון על הכסא הקדוש, ומתחברת אשה עם בעלה להיות הכל אחד, ואז היא שמחת הכל.

בא וראה, כאן מתחיל למנות זהב בראשונה, ואחר כך כסף, משום שהחשבון הזה מלמטה. אבל כשפא למנות מחשבון המרפכה העליונה, מתחיל למנות מזמין בראשונה, ואחר כך משמאל. מזמין לנו? שכתוב (תגיב) לי הכסף ולי הזהב. כסף בתחלה ואחר כך הזהב. ובמרפכה שלמטה מתחילים משמאל ואחר כך מזמין, שכתוב זהב וכסף ונחשת. זהב בתחלה ואחר כך כסף.

וכך אותן מרפכות נקראות נדיב לב. כל - לכלל את כל שאר המרפכות. לב, מה זה לב? הינו סוד הפתוב (משלי טו) וטוב לב משתה תמיד. וזהו הלב של הכל, וזהו הכסא הקדוש, ועל זה נקראים לב. כל נדיב לב, כמו שבארנו, שארבעת המחנות הללו הפלל של כלם נקראים בסוד אחד, נדיב לב. תרומת ה' - זה הכסא הקדוש. ומשום שהרימו אותה למעלה ומעלים אותה למעלה, נקראת תרומת ה'.

ועל זה, כשראה יחזקאל סוד החיות שהיו עולות, לא ראה מה

ושש ועזים. וערת אילים מאדמים. וערת תחשים. ועצי שטים. ושמן למאור. ובשמים לשמן המשחה. ולקטרת הסמים. אליו אינון תריסר משריין עלאין, דכלילין פלהו פחדא בכללא דארבע דאקרון חיות הקדש כמה דאתמר.

ובדהו אליו סלקין לכרסייא קדישא, לאעלא לה לעילא, לאתחברא בבעלה, בגין למהוי כלא חד, בגין דישתכח עמה ביקרא עלאה. פדין יתיב מלפא עלאה על פורסייא קדישא, ואתחברא אתתא בבעלה, למהוי כלא חד. וכדין, איהו חדוותא דכלא.

תא חזי, הקא שארי לממני זהב בקדמיתא, וכסף לבתר, בגין דהאי חשבנא מתתא. אבל פד אתי לממני מחושבנא דרתיכא דלעילא, שארי לממני מימינא בקדמיתא, ולבתר מן שמאלא. מנלן. דכתיב, (תגיב) לי הכסף ולי הזהב. כסף בקדמיתא, ולבתר הזהב. וברתיכא דלתתא, שארו משמאלא ולבתר מימינא, דכתיב זהב וכסף ונחשת. זהב בקדמיתא, ולבתר כסף.

וכך אינון רתיכין אקרון נדיב לב. פל: לאכללא כל שאר רתיכין. לב. מאי לב. היינו רזא דכתיב, (משלי טו) וטוב לב משתה תמיד. ודא איהו לפא דכלא, ודא פרסייא קדישא. ועל דא אקרון (דף קצ"ו ע"א) לב. פל נדיב לב, כמה דאוקימנא, דארבע משריין אליו, פללא דכלהו אקרון ברזא חדא, נדיב לב. תרומת יי, דא פרסייא קדישא. ובגין דארימו לה לעילא, וסלקין לה לעילא, אקרי תרומת יי.

ועל דא, פד חמא יחזקאל רזא דחיות, דהוו סלקין, לא חמא מהו דסלקין, בגין

זֶה שְׁעוֹלוֹת, מִשּׁוּם שֶׁהִיא עוֹלָה
לְמַלְךְ הַעֲלִיזוֹן בְּסֵתֶר וּבִטְמִירוֹת
בְּכַבּוּד עֲלִיזוֹן.

וְכֹרֵךְ חֲכָם לֵב בְּכֶם - אֵלֶּה הֵם
שְׂשִׁים מְקוֹרוֹת שְׂמֻשָּׁקִים אֶת
הָעוֹלָם, וּמֵהֶם הוּא מְשָׁקֶה. יְבֹאוּ,
לְמָה יְבֹאוּ? אֵלֶּה שְׂיִבְאוּ לְקַחַת
מֵעַם גְּנוֹזֵי הַחַיִּים. יְבֹאוּ וְאֶחָד כֶּף
וַיַּעֲשׂוּ, מָה שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
צִוָּה אוֹתָם לְהַנּוֹת אֶת הָעוֹלָם.

קָחוּ מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה לַה'. רַבִּי
יְהוֹדָה פִּתַח, (ישעיה נח) הֲלוֹא פָּרַס
לָרַעַב לְחֶמֶךְ וְגו'. בֹּאוּ וְרֵא, אֲשֶׁרִי
חִלְקוּ שֵׁל אָדָם כְּשֶׁעָנִי פּוֹגֵשׁ
אוֹתוֹ. שְׂאוֹתוֹ הָעָנִי הוּא דוֹרוֹן שֵׁל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשָּׁלַח אֵלָיו.
מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת אוֹתוֹ דוֹרוֹן בְּסֵבֶר
פָּנִים, אֲשֶׁרִי חִלְקוּ!

בֹּאוּ וְרֵא, מִי שֶׁחָסַע עַל הָעָנִי
וּמְשִׁיב אֶת נַפְשׁוֹ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא מַעֲלֶה עָלָיו כְּאֵלוֹ הוּא בְּרֵא
אֶת נַפְשׁוֹ. וְעַל כֵּן, אֲבָרְהָם שֶׁהָיָה
חָסַע עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, הָעֲלָה עָלָיו
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוֹ הוּא בְּרֵא
אוֹתָם, שֶׁפְּתוּב (בראשית יב) וְאֵת
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרֵן.

וְאֵף עַל גֵּב שֶׁהָרִי בְּאַרְנוֹ, הֲלוֹא
פָּרַס, מָה זֶה פָּרַס? לְפָרַס לוֹ מִפֶּה
בְּלַחֵם וּמִזֶּן לְאָכַל. דְּבַר אַחַר
הֲלוֹא פָּרַס, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל ה)
פָּרַס פְּרִיסַת וְגו'. שֶׁצָּרִיף לְפָרַס
פְּרוֹסוֹת לְחֵם לְפָנָיו כְּדִי שֶׁלֹּא
יִתְבַּיֵּשׁ, וַיִּפְרַס לְפָנָיו בְּעֵינַי טוֹבָה.
לְחֶמֶךְ, לֹא כְּתוּב לְחֵם, אֵלֶּה
לְחֶמֶךְ, אוֹתוֹ שֶׁהוּא שֶׁלֶךְ.
מִמְּמוֹנֶךָ, וְלֹא שֶׁל גְּזֵל, וְלֹא שֶׁל
עֶשֶׂק, וְלֹא שֶׁל גְּנֹבָה. שְׂאֵם כֶּף, זוֹ
אֵינָה זְכוּת, אֵלֶּה אוֹי לוֹ שְׂבֵא
לְהַזְכִּיר אֶת חֲטָאָיו. כְּמוֹ כֵּן קָחוּ
מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה, לְהָרִים מִמֶּה
שֶׁהוּא שֶׁלְכֶם, וְלֹא מֵעֶשֶׂק, וְלֹא
מִגְּזֵל, וְלֹא מִגְּנֹבָה, וְכִּף פְּרִשׁוּהוּ.

דְּאִיְהִי סִלְקָא לְגַבֵּי מַלְפָּא עֲלָאָה בְּגַנְיָזוּ
בְּטְמִירָא בִּיקְרָא עֲלָאָה.

וְכֹרֵךְ חֲכָם לֵב בְּכֶם, (שמות לה) אֵלֶּיךָ אֵינּוֹן שְׂתִיזִן
מְקוֹרִיזִן, דְּאֲשֶׁקִּיָּא עֲלֵמָא, וּמְנַהוֹן
אֲתִשְׁקִי. יְבֹאוּ, אֲמַאי יְבֹאוּ. אֵלֶּה דִּיִּתּוֹן
לְמַנְקֵט מַעַם גְּנֹזָא דְחַיִּין. יְבֹאוּ, וּלְבַתֵּר וַיַּעֲשׂוּ
מָה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּקִיד לוֹן לְאַהֲנָאָה
עֲלֵמָא.

קָחוּ מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה לַיְי'. (שמות לה) רַבִּי יְהוֹדָה
פִּתַח, (ישעיה נח) הֲלוֹא פָּרַס לָרַעַב לְחֶמֶךְ וְגו'.
תָּא חֲזִי, זְפָאָה חוּלְקִיָּה דְבַר נָשׁ, פֶּד מְסַפְנָא
אֲעָרַע לְגַבִּיָּה. דִּהִהוּא מְסַפְנָא דוֹרוֹנָא
דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוִי, דְשִׁדְר לִיָּה. מָאן
דְמְקַבֵּל לִיָּה לְהִהוּא דוֹרוֹנָא בְּסֵבֶר אֲנַפִּין,
זְפָאָה חוּלְקִיָּה.

תָּא חֲזִי, מָאן דְחַיִּים לְמְסַפְנָא, וְאֲתִיב לִיָּה
נְפִשְׁיָה, קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק עֲלֵיָּה,
כְּאֵילוֹ הוּא בְּרֵא לְנַפְשֵׁיָּה. וְעַל דָּא אֲבָרְהָם
דִּהוּהוּ חַיִּים לְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא, סְלִיק עֲלֵיָּה קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא, כְּאֵילוֹ הוּא בְּרֵא לוֹן, דְכְּתִיב, (בראשית
יב) וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בַחֲרֵן.

וְאֵף עַל גֵּב דְהָא אוּקִימָנָא הֲלוֹא פָּרַס, מָאִי
פָּרַס, לְמִפְרַס לִיָּה מִפֶּה בְּנִהְמָא וּמִזֶּזוֹנָא
לְמִיכַל. דְבַר אַחַר הֲלוֹא פָּרַס, כְּמָה דְאֵת אָמַר
(דניאל ה) פְּרִיסַת פְּרִיסַת וְגו'. דְבַעֲזֵי לְמִפְרַס פְּרִיסִין
דְנִהְמָא קָמִיָּה, בְּגִין דְלֹא לְכַסִּיף. וַיִּפְרוֹס קָמִיָּה
בְּעֵינָא טְבָא. לְחֶמֶךְ, לְחֵם לֹא כְּתִיב, אֵלֶּה
לְחֶמֶךְ. הִהוּא דִילָךְ מִמְּמוֹנֶךָ, וְלֹא דְגִזְלִילוֹ, וְלֹא
דְעֶשֶׂק, וְלֹא דְגְנֹבָה. דְאִי הָכִי, לָאו זְכוּתָא
הוּא, אֵלֶּה וַוִי לִיָּה, דְאֵתִי לְאַדְכְּרָא חוּבּוֹי.
כְּגוֹוֹנָא דָּא קָחוּ מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה, לְאַרְמָא מִמֶּה
דְלְכוֹן, וְלֹא מֵעֶשֶׂק, וְלֹא מִגְּזֵל, וְלֹא מִגְּנֹבָה,
וְהִיא אוּקִימוּהָ.